

Enllà per Vidal Vidal

ROCA I MARINADA

A la descoberta del poble de Rocafort de Vallbona, incitats pel llibre de Lluís Foix

És normal que els lectors –molts, atenent les successives reedicions– del llibre memorialístic del periodista Lluís Foix, *La marinada sempre arriba* (Columna), sentin l'impuls d'anar-ne a recórrer els escenaris, a Rocafort de Vallbona i per tota la vall del Corb. Ara és un bon moment, perquè poden aprofitar el viatge per proveir-se d'oli nou a la cooperativa local.

Rocafort és un agregat del municipi de Sant Martí de Riucorb d'uns 130 habitants de dret. Arribant-hi per la carretera, des de Tàrraga o des de Bellpuig, es veu el nucli aixecant-se, apinyat, a l'altre costat de riu, que es travessa per un pont estret, flanquejat l'exigu corrent per horts i vinyes que aprofiten l'eixamplament orogràfic de la vall en aquest tram final.

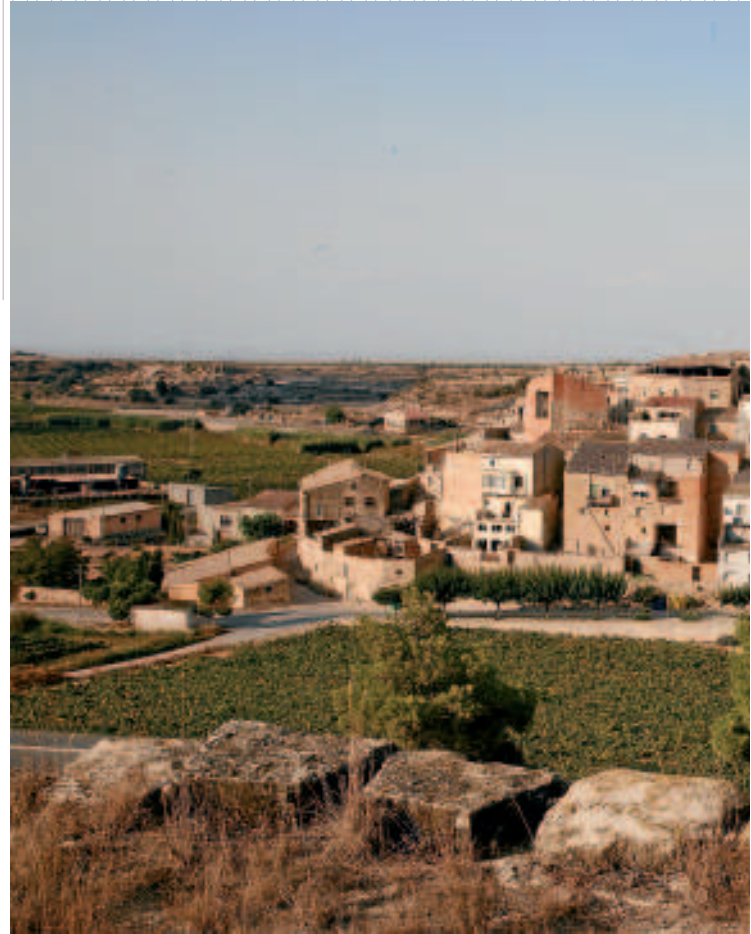
De lluny estant, s'endevina el contorn circular de la muralla medieval en els darreres d'algunes cases d'altura remarcable.

Convé deixar el cotxe a baix al carrer de la Muralla, precisament, davant d'una font de pedra amb tres piques lobulars, en forma de trèvol, i endinsar-se per sota de l'antic portal cap al carrer Major, que

creua el vilatge de cap a cap, estret i amb edificis alts als dos costats, molts dels quals presumint de balcons de ferro forjat. En general, les cases de Rocafort estan ben tingudes, amb les façanes repicades i guarnides amb testos de flors que posen una nota de color a la uniformitat daurada dels carreus. La majoria llueixen en plaques de ceràmica vora la porta els renoms familiars, alguns dels quals sonen del llibre de Foix.

Per un carreró esglaonat es puja fins a una plaça amb bones vistes, on s'alça la façana neoclàssica de la parròquia de la Transfiguració, sòbria i sense a penes ornaments, culminada per un campanar esvelt, si bé no tant com el veí de Sant Martí, que és un llapis. Davant per davant, la rectoria llueix una llinda amb la inscripció: Casa del Pastor Espiritual del present poble de Rocafort feta a expenses de ses amadas ovelles. Any 1775.

Pit amunt pel carrer de l'Església, de seguida sorprèn al visitant l'evocadora estampeta entre rústica i aguerrida del castell bastit al segle XII sobre una gran roca fosca, residència particular del mateix Lluís Foix.

Al novembre comença la collita de l'oliva arbequina de la qual s'obté l'oli del molí

Entre copes per Raquel Buenavista

SOTA ELS ÀNGELS

Avui expliquem una altra d'aquelles històries en les quals un somni es fa realitat. Ens trobem al Baix Empordà, concretament al municipi de Cruïlles-Monells-Sant Sadurní de l'Heura, a les Gavarres. Allí, un frondós bosc envolta vuit hectàrees de vinya densament plantades amb les varietats negres Merlot, Syrah, Samsó, Cabernet Sauvignon, Carmenere i les blanques Viognier i Picapoll. Ens trobem al nou celler Sota els Àngels, que elabora uns vins sota els principis de l'agricultura ecològica i biodinàmica i concretament només en fan tres: Desea, Sota Els Àngels (negre) i Sota Els Àn-

gels (blanc). Els seus propietaris, María J. Polanco i el seu marit Guy Jones, van crear aquest celler com un projecte personal i van deixar les seves antigues ocupacions –ella havia treballat en el món de l'edició, el fotoperiodisme i fins i tot en el del cinema com en la preproducció de *Too Much*, amb Antonio Banderas– per emprendre aquesta nova aventura que ja ha donat els seus fruit.

Però com que aquí no parlem de cinema sinó de vins, anem a veure la proposta d'avui. És el Sota Els Àngels blanc, sorgit de cupatge entre Picapoll i Viognier. Amb una petita producció de només 3.150 ampolles, aquest vi que agafa el nom de la muntanya sota la qual es creen les vinyes és de color groc palla, intens i

complex en nas amb aromes florals combinades amb lleugers tocs de fonoll i cítrics. S'hi troben matisos de fusta nova sense emascarar la personalitat de la fruita ni el paisatge d'on procedeix. Entrada voluminosa en boca, de pes mitjà al recorregut, però molt persistent a causa de la seva òptima acidesa. És un vi que emociona, inspira paisatge, subtileza i força. Amb un excel·lent recorregut en ampolla. Com a curiositat, val a dir que el Sota els Àngels blanc havia de ser un dels vins que s'havien de degustar a la quarta edició de la Gala Sida Barcelona, prevista al Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) de Barcelona dilluns passat, els fons recaptats en la qual es destinaven a la Fundació Lluita Contra la Sida.